

*mądry
i smutny*

W pierwszej scenie pokazał SZEKSPIR dziecinną bezradność człowieka wobec potęgi natury. W drugiej przypomniał, jak bije w nas niegodziwość ludzka. Potem następuje cudowne naprawienie krzywd: Prospero, ten, który poznał tajemnice magicznych sił przyrody, zbrojny w potęgę natury naprawia ludzkie zło, przywraca harmonię. Mądry, potężny Prospero. Po dokonaniu jednak dzieła odrzuca od siebie laskę czaro-dziejską, i on jest jednak tylko człowiekiem. „I rozpacz jeno została mi w końcu“ — mówi. MĄDRY I SMUTNY PROSPERO.

KRYSTYNA SKU-
SZANKA wystawiła
„BURZE“ w warszaw-
skim TEATRZE POW-
SZECHNYM. Dokładnie
wedle swej głośnej
przed niedawnym cza-
sem inscenizacji w No-
wej Hucie. Mamy więc
okazję, po kilku już wi-
zytach Teatru Ludowe-
go z Nowej Huty w
Warszawie, by tym ra-
zem ocenić pracę kie-
rownika tego znakomi-
tego zespołu na naszym
gruncie. Jak insceniza-
cja wypracowana w
teatrze Skuszaneki za-
grała na innej scenie?
Jak Skuszaneka — więc
teatr nie naszego wie-
ku, ale teatr połowy na-
szego odkrywczego wie-
ku — rozumie słabość,
potęgę i smutną mą-
drość Prospera?